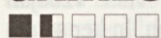

nici kaznuje njo & ki si jo spolno vedno vzame kot *drugo* žensko, je namreč obenem njen največji fan, z drugimi besedami, Julia Roberts uteleša zvezdo, ki postane plen svojega fana. »Pogledala ga je v oči in videla smrt, ki boljči vanjo«, se je glasil propagandni slogan za film **Secret Beyond the Door**, toda uporabili bi ga lahko tudi za film **Sleeping with the Enemy**. Razlika je le v tem, da Julia Roberts to »smrt« izkoristi sebi v prid: ko jahto na morskem križarjenju nenadoma zajame vihar, namreč »pade« v morje & hlina, da je utonila, kar seveda ni pretežko, saj je moža že prej pričevala, da ne zna plavati — prostovoljna »smrt« tako postane izvir njene nove identitete, še toliko bolj, ker njeno telo, ki se pred tem nemočno izgublja & »potaplja« v moževih misijonarskih porivanjih, v tem trenutku vendarle »zaplava« & tako prevzame kontrolo nad samim sabo (svoje ime iz Laura Burney spremeni v Sara **Waters**). Smrt ji lepo pristoji. In če kaj, potem njen prostovoljni umik ne korenini v strahu, da je fan v njej našel svojo edino & ultimativno fantazijo, ampak prav v paranoji, da ta v njej vidi več žensk (seks kot posilstvo, kot odnos z *drugo* žensko). Ne glede na to, da razrešitev paradoksa ženske, ki vidi, da je videna, a tega ne prenese, v samem filmu predstavlja njena slepa mati Chloe (Elizabeth Lawrence), pa je upanje Julije Roberts, da se bo s »smrtjo« & novo identiteto, potemtako v trenutku, ko je smrt tako za njo kot pred njo, znebila tudi moškega pogleda nase, povsem ekshibicionistično, akoprav drži, da je mladenič (Kevin Anderson, ne povsem nepodoben Jasonu Patricku, realnemu *on & off* ljubimcu Julije Roberts), s katerim se romantično zaplete v lowi (Cedar Falls), prav učitelj gledališke igre. Ženska, ujeta med dve smrti, mora biti pač dobra igralka - Julia Roberts zato v filmu **Sleeping with the Enemy** opiše odisejado zvezde, ki ve, da se mora naučiti tudi dobro igrati.

PATRIOTSKE IGRE

PATRIOT GAMES

režija:

Philip Noyce

scenarij:

W. Peter Iliff, Donald Stewart, po romanu Toma Clancyja

fotografija:

Donald M. McAlpine

glasba:

James Horner

igrajo:

Harrison Ford, Anne Archer, Patrick Bergin, Sean Bean, Thora Birch, James Fox, Samuel L. Jackson, Richard Harris

produkcija:

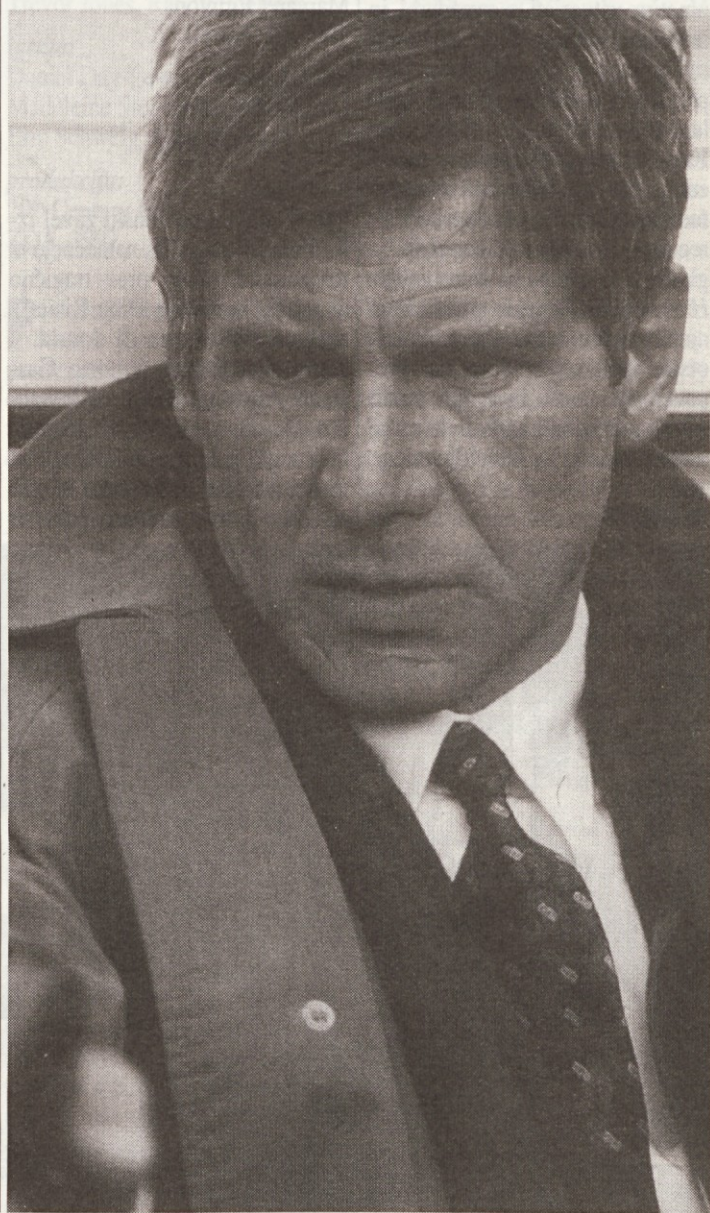
Paramount
ZDA, 1992

Tistim, ki pred nedavnim v filmu **Smrtonosno orožje 3** niste prepoznali krize trilerja devetdesetih, ki se poraja iz nasilne socializacije te zvrsti, se tokrat ponuja še ena priložnost ob ogledu razvpite lanske uspešnice **Patriotske igre** v režiji *Phillipa Noyca*, ki je v Hollywood prišel iz Avstralije in s svojima prejšnjima filmoma **Dead Calm** (1989, z *Nicole Kidman* in *Samom Neillom*) ter **Blind Fury** (1990, *Rutger Hauer* in *Lisa Blount*) med privrženci žanra požel dosti več simpatij. Odgovor na vprašanje, zakaj se skriva že v zunanji podobi omenjenih filmov, torej v tistem, kar gledalca vabi v kino: če je v primeru filmov **Dead Calm** in **Blind Fury** gledalca pritegnil žanr sam, torej triler (imena, ki se v obeh filmih pojavljajo, niso še sodila v višje sfere hollywoodskega ozvezdja, *Rutger Hauer* pa je itak že dolgo prepoznavni znak nizkoproročunskega, bodisi evropskega bodisi B-filma nasploh), potem potencialni obiskovalec filma **Patriotske igre** (ne)hote najprej »nasede« zvezdniškemu blišču (predvsem *Harrison Ford*), imenom, ki so film zapakirala, in njihovim lovorikam iz preteklosti (sam režiser, producent

Mace Neufeld in *Tom Clancy*, pisec bestsellerjev, med katere spada tudi **Lov na Rdeči oktober**, povečan na kinofomat leta 1990, v režiji *Johna McTiernana*), in šele čisto na koncu se prebije do spoznanja, da gre v bistvu za triler, ki bi moral biti po pravilih igre s tem »zunanjim imidžem« obogaten, ne pa osiromašen, kot konkretno **Patriotske igre**; kar navsezadnje dokazuje, da so se tudi njegovi avtorji šele na koncu zavedli, da ustvarjajo triler.

Kje so torej pogloblitve napake **Patriotskih iger**? *Prvič*: film je v triler predelana družinska melodrama, kar je v kričečem nasprotju s trilerjem kot žanrom, ki že po definiciji realnost nadgrajuje s fikcijo, ne pa da ji jo (fikcijo namreč) zaradi komercializacije podreja; npr. mar bi vrhunski analitik CIE

na šefovo vprašanje v glavnem štabu »V kaj si sploh lahko absolutno prepričan?« odgovoril s tako neslanostjo kot »V ljubezen moje hčerke«; bi CIA resnično aktivirala svojo »top gun« mašinerijo vključno s satelitsko detekcijo le zato, da izslediti tri (!) fanatične teroriste, ki so povrh še pripadniki Irske republikanske armade in z ameriško nacionalno varnostjo nimajo nobene zveze razen te, da ogrožajo družino Jacka Ryana, ki ni več na plačilnem spisku CIE? *Drugič*: nekonsistentnost dogajanja in razvlečen zaplet, ki ju nenehno duši prisiljeno tihožitje Ryanovega družinskega življenja: bi tak človek resnično posegel v teroristični napad v tuji državi in s tem ogrozil predvsem sebe kot očeta? *In tretjič*: plehka, nedomiselnost akcijska koreografija, ki

služi le za večjo izrazitost *Harrisona Forda* in je skladno s tem tudi kolaž akcijskih prizorov in vlog iz njegovih prejšnjih filmov, kot so *Frantic* (plezanje po strehah), *Regarding Henry* (družinska idila) in *Indiana Jones* (končni obračun na ladji in sploh karizmatičnost te *Fordove* vloge, ki bi jo igralec, kot kaže, najraje pozabil — le zakaj? Takrat vsaj nismo dvomili v njegove igralske potencialne). Lahko bi se poglobili tudi v prikazovanje Anglije kot ene od »banana« držav, kar je lastno B-akcionerjem, ki temeljijo na glavnem junaku kot podaljšku ameriške korporativnosti; a ni potrebno, film je že dovolj zgovoren in predvidljiv kot tak: torej bled B-film s pretirano visokim budgetom.

Patriotske igre so tako še ena potrditev, da trilerja ne moremo umetno ustvarjati z zvezdami in imeni, če trilerja ni že v zasnovi filma — vsaj dobrega ne; vsak prepričljiv triler pa na žalost popularizacijo izključuje (npr. **One False Move** pred kakšnim mesecem). V tej ugotovitvi pa se skriva tudi odgovor, zakaj bodo trilerji z, recimo, *Stevenom Seagalom* v glavni vlogi vedno boljši od tistih s *Harrisonom Fordom* ali kakšnim njemu podobnim igralcem. **Patriotske igre** so predrage in prepoceni hkrati, da bi v njih zaradi *Forda* prepoznali karkoli, kar vsaj malo spominja na **Iztrebljevalca**.

MAX MODIC

VONJ PO ŽENSKI SCENT OF A WOMAN

režija:
Martin Brest

scenarij:
Bo Goldman

fotografija:
Don Thorin

igrajo:
Al Pacino, Chris O'Donnell,
James Rebhorn, Gabrielle Anwar,
Philip S. Hoffman,
Richard Venture, Bradley
Withford, Rochelle Oliver,
Margaret Eginton,
Tom Riis Farrell

produkcija:
Universal Pictures,
City Light Films

Prvič je vonj po ženski zavel iz filma že leta 1975, natančneje iz romantične, ravno prav tragično obarvane komedije Dina Risija z naslovom *Profumo di donna*, v kateri so nastopili Vittorio Gassman, Agostina Belli in Alessandro Momo, slednji v vlogi neizkušene, nedolžnega moškega, ki mu zaradi mladosti ženske še niso zadišale. Film bi že skoraj pozabili

pa ne zato, ker bi bil neizrazit, temveč zaradi njegove simpatične, odkritosrčne preprostosti, ki je nismo več vajeni — če nas nanj ne bi spomnil Hollywood, ta gigantski kolektivni spomin, ki se dobro zaveda, da so filmi že od nekdaj pri gledalcih v prvi vrsti vzbujali smeh, solze in strah. In ker so desetdeseta obdobje močnih čustev, mora biti potemtakem tudi vonj po ženski dandanes še prepričljivejši, precej močnejši in seveda daljši — pa če vir tega vonja, žensko, opazimo ali ne. Melodramatska inačica Martina Bresta z angleškim naslovom *Scent of a Woman* to neizpodbitno dokazuje: film je skoraj uro daljši od originala, traja monumentalnih 156 minut, zasedbo iz Risijevega filma so zamenjali Al Pacino, Chris O'Donnell in Gabrielle Anwar s to podrobnostjo, da je slednje v filmu le za vzorec — toliko, da ima naslov pač svoj objekt.

Preden se lotimo česar koli v zvezi s filmom, je treba povedati, da Brestov najnovejši izdelek ni nek nostalgичni *remake*, ki bi izražal kakšen specifičen režiserjev odnos do italijanskega originala, skratka hommage Risijevega filmu, temveč gre za izrazito »tempiran« film, ki niti malo ne skriva svojih glavnih adutov v predoskarjevski dirki. Že bežen pogled nazaj nam razkrije, da so največ oskarjev odnesli ravno filmi s pohabljeni, socialno odrinjenimi osebami, v katerih sta se skoncentrirala patos

info

Sally Fields je bivša žena *Robina Williamsa* v filmu *Mrs. Doubtfire*, kjer se *Williams* maskira v gospodinjsko pomočnico, ker je to edini način, da spet vidi svoje tri otroke. Film bo nastal v proizvodnji *Blue Wolf Prods.* (lastnika sta *Williams* in njegova žena *Marsha*, ki bosta tako tudi producenta), distributer pa bo *20th Century-Fox*, režiser pa je *Chris (Home Alone) Columbus*.

***

Pri založbi *Dutton* bo junija izšel roman *Foxfire* pisateljice *Joyce Carol Oates*, katerega zgodba, postavljena v 50-ta leta, govori o toplji, ki jo sestavljajo izključno mladoletne pripadnice nežnega spola. Hiša *Chestnut Hill Prods.* si je že pridobila pravice za filmsko adaptacijo romana. Scenarij bo napisala *Patti Sullivan*, ki je kot scenaristka že sodelovala z *Johnom Schlesingerjem*. Režiser bo *Mike Figgis (Viharni ponedeljek, Policaj pod nadzorom)*.

***

V *New Yorku* so marca pri *Universalu* začeli snemati film *Carlito's Way*. Scenarij *David* *Koeppa* sloni na romanu *Edwina* *Torresa*, gre pa za pripoved o gangsterju *Carlitu* (*Al Pacino*), ki si želi po vrnitvi iz ječe začeti s poštenim življenjem. *Sean Penn* pa igra njegovega prijatelja in advokata. Režiser je *Brian De Palma*.

***

Steven Spielberg je eden izvršnih producentov igranega filma *Kremenčkovi* (*The Flintstones*), ki bo nastal v proizvodnji *Amblin Entertainment*, z *Universalom* kot distributerjem; izvršna koproducenta sta *Kathleen Kennedy* in *Gerald L. Molen*. Scenarij po stripih in risankah *Hanne* in *Barbere* sta napisala *Jim Jennewein* in *Tom Parker*, režiral pa bo *Brian Levant*. *Barneya Rubbla* naj bi igral *Rick Moranis*, *Fred Flintstone* pa bo *John Goodman*.

***

Po filmih *Fatal Attraction* in *Basic Instinct* bomo dobili še *Fatal Instinct* (alt. naslov *Triple Indemnity*), ki so ga začeli snemati oktobra in bo kmalu končan. Režiser je *Carl Reiner*, igrajo pa *Armand Assante*, *Sean Young*, *Sherilyn*

info

